

Soprana Elena Moșuc, un giuvaer al teatrului liric

(Grigore Constantinescu – 20 ianuarie 2014)

Pentru începutul acestui an, Opera Națională București ne-a oferit în dar un eveniment de superbă rezonanță – spectacolul cu **La Traviata** de Verdi, având în rolul principal pe celebra soprană Elena Moșuc. Prilejul acestui moment aparține sărbătoririi, în seara finalului săptămânii trecute, a cinci decenii de viață împliniți de ilustra artistă de renume internațional.

Din partea ei, acceptul acestei sărbătoriri, pe prima scenă lirică a țării, aparține afecțiunii cu care, de fiecare dată, marea soprană se reîntoarce acasă, dorind să-și reîntâlnească prietenii, colegii, admiratorii și publicul. Omagiem carieră începută cu victoria la Concursul de Canto de la München cucerind, de-a lungul anilor, prin talent și muncă publicul meloman de pretutindeni, din Europa, America și Asia. La București, Elena Moșuc mai cântase cu câțiva ani în urmă rolul Violettei Valery, însă lanțul de succese cu **La Traviata** i-a făcut celebră vocea și arta interpretativă pe mari scene ale lumii, culminând cu cucerirea spectatorilor faimosului Teatro alla Scala din Milano. Repertoriul artistei este uimitor, cu debuturi considerate excepționale. În memoria noastră va stăruii prioritar arta mării cântărețe, așa cum ne-a marcat cu emoție în urmărirea spectacolului care încheia săptămâna trecută, sâmbătă, programele operei.

Nu descriem toate elementele de distribuție și derulare muzicală ale reprezentației, dorind să subliniem prioritar detaliile care împodobesc cu valoare de unicitate ceea ce ne oferea Elena Moșuc. Un prim element ale artei sale, în crearea Violettei, este pasul progresiv al actului teatral-muzical, de la strălucirea momentului inițial la tragismul încheierii, artista trecând prin trăiri clar diferențiate, scenă la scenă, ca actor și vocalitate. Elena Moșuc își conduce glasul cu un adevăr al sentimentelor imposibil de realizat fără bogăția înzestrărilor sale, o tehnică impecabilă, ce o face capabilă a sluji expresia și solicitările partiturii verdiane. Un destin ce își împlinește chemarea, de la bucurie (*Sempre libera!*) la suferință (*Addio del pasato...*), de la iubire la sacrificiu, Violetta este pentru această artistă semnul uman al sentimentului trăit cu sinceritate și credință în adevăr, ca artist de teatru și creator de muzică.

Mulțumim arhitecților acestui eveniment, mulțumim Elenei Moșuc, marea soprană care ne-a luminat sufletul cu diamantele vocii sale, pasiunea și poezia nuanțelor inconfundabile ce-i definesc arta, prin valorile eterne ale vocii care cântă. Elena Moșuc este un înger al teatrului liric!